

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/1150

af 7. juli 2021

om ændring af forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818, for så vidt angår fastlæggelse af betingelserne for at tilgå andre EU-informationssystemer med henblik på det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 ⁽²⁾ blev det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (»ETIAS«) oprettet med henblik på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer Unionens ydre grænser. I nævnte forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for udstedelse af eller afslag på rejsetilladelser under ETIAS.
- (2) ETIAS gør det muligt at tage højde for, om disse tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område ville udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi.
- (3) For at gøre det muligt for ETIAS' centrale system at behandle ansøgningsmapperne som omhandlet i forordning (EU) 2018/1240 er det nødvendigt at etablere interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet, på den ene side, og ind- og udrejsesystemet, visuminformationssystemet (»VIS«), Schengeninformationssystemet (»SIS«), Eurodac og det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre — tredjelandstatsborgere (»ECRIS-TCN«) (»andre EU-informationssystemer«) samt Europoloplysninger som defineret i nævnte forordning (»Europoloplysninger«), på den anden side.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 8.6.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2021.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

- (4) Denne forordning fastsætter sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1151 ⁽³⁾ og (EU) 2021/1152 ⁽⁴⁾ regler om gennemførelsen af interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet, på den ene side, og andre EU-informationssystemer og Europoloplysningerne, på den anden side, samt om betingelserne for ETIAS' søgning i de oplysninger, der er lagret i andre EU-informationssystemer, og Europoloplysningerne med henblik på automatisk at finde hit. Som følge heraf er det nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 ⁽⁵⁾ og (EU) 2019/818 ⁽⁶⁾ for at forbinde ETIAS' centrale system med andre EU-informationssystemer og Europoloplysningerne og specificere, hvilke oplysninger der vil blive sendt mellem disse EU-informationssystemer og Europoloplysningerne.
- (5) For så vidt angår gennemførelsen af interoperabilitet med Eurodac, jf. forordning (EU) 2018/1240, vil de nødvendige konsekvensændringer blive vedtaget, når omarbejdningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 ⁽⁷⁾ er vedtaget.
- (6) Den europæiske søgeportal (ESP), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 ⁽⁸⁾ og forordning (EU) 2019/818, vil gøre det muligt at foretage en parallel forespørgsel i de oplysninger, der lagres i ETIAS, og de oplysninger, der lagres i andre berørte EU-informationssystemer.
- (7) Der bør fastsættes tekniske ordninger, der gør det muligt via ETIAS regelmæssigt og automatisk at verificere i andre EU-systemer, om betingelserne for at opbevare ansøgningsmapper som fastsat i forordning (EU) 2018/1240 stadig er opfyldt.
- (8) Det er muligt at inddrage ETIAS-rejsetilladelser efter indlæsning i SIS af nye indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold eller nye indberetninger om et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort. Der bør indføres en automatisk proces mellem SIS og ETIAS, således at ETIAS' centrale system informeres automatisk af SIS om sådanne nye indberetninger.
- (9) Betingelserne, herunder adgangsrettighederne, for hvordan den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder er i stand til at søge i oplysninger, der er lagret i andre EU-informationssystemer, med henblik på ETIAS, bør fastlægges ved hjælp af klare og præcise regler vedrørende den centrale ETIAS-enheds og de nationale ETIAS-enheder adgang til oplysninger, der er lagret i andre EU-informationssystemer, typerne af forespørgsler og kategorierne af oplysninger, som alt sammen bør begrænses til det, der er strengt nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver. På samme måde bør oplysninger, der er lagret i ETIAS-ansøgningsmapperne, kun være synlige for de medlemsstater, der i overensstemmelse med ordningerne for deres deltagelse driver de bagvedliggende informationssystemer.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1151 af 7. juli 2021 om ændring af forordning (EU) 2019/816 og (EU) 2019/818, for så vidt angår fastsættelse af betingelserne for adgang til andre EU-informationssystemer med henblik på det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (se side 7 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1152 af 7. juli 2021 om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 og (EU) 2019/817, for så vidt angår fastlæggelse af betingelserne for adgang til andre EU-informationssystemer med henblik på det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (se side 15 i denne EUT).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europol adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

- (10) I henhold til forordning (EU) 2018/1240 skal Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 ⁽⁹⁾, være ansvarligt for ETIAS-informationssystemets udformnings- og udviklingsfase.
- (11) Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁰⁾.
- (12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (13) For så vidt som denne forordnings bestemmelser vedrører SIS, der er reguleret ved forordning (EU) 2018/1862, deltager Irland i nærværende forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽¹¹⁾. For så vidt som denne forordnings bestemmelser vedrører Europol, Eurodac og ECRIS-TCN, deltager Irland i medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forhold af artikel 4 i nævnte protokol endvidere ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (14) For så vidt angår Cypern og Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011. For så vidt angår Kroatien skal denne forordning sammenholdes med Rådets afgørelse (EU) 2017/733 ⁽¹²⁾.
- (15) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹³⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹⁴⁾.
- (16) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽¹⁶⁾.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

⁽¹¹⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

⁽¹²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien (EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31).

⁽¹³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽¹⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

- (17) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁷⁾ der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU ⁽¹⁸⁾.
- (18) Forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (19) Målene for denne forordning, nemlig at ændre forordning (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/818 for at forbinde ETIAS' centrale system med andre EU-informationssystemer og til Europoloplysningerne og for at specificere, hvilke oplysninger der vil blive sendt mellem disse EU-informationssystemer og Europoloplysningerne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2018/1862

I forordning (EU) 2018/1862 foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18b

Opbevaring af logfiler med henblik på interoperabilitet med ETIAS

Logfiler for hver databehandling, der foretages i SIS og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) i medfør af denne forordnings artikel 50b, opbevares i overensstemmelse med denne forordnings artikel 18 og artikel 69 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).«

⁽¹⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁸⁾ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

2) I artikel 44, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»h) den nationale ETIAS-enheds manuelle behandling af ETIAS-ansøgninger i medfør af artikel 8 i forordning (EU) 2018/1240.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 49a

Den centrale ETIAS-enheds adgang til oplysninger i SIS

1. Med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt den ved forordning (EU) 2018/1240, har den centrale ETIAS-enhed, der blev oprettet i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 11, stk. 8. Nærværende forordnings artikel 50, stk. 4-8, finder anvendelse på sådan adgang og sådanne søgninger.

2. Hvor den centrale ETIAS-enheds verifikation i overensstemmelse med artikel 22 og artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240 bekræfter, at oplysningerne i en ETIAS-ansøgningsmappe svarer til en indberetning i SIS, eller hvor der efter sådan verifikation fortsat hersker tvivl, finder nævnte forordnings artikel 23, 24 og 26 anvendelse.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 50b

Interoperabilitet med ETIAS

1. Fra datoen for idriftsættelsen af ETIAS som fastsat i overensstemmelse med artikel 88, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240 forbindes det centrale SIS med ESP for at muliggøre automatiseret verifikation i medfør af nævnte forordnings artikel 20, artikel 23, artikel 24, stk. 6, litra c), nr. ii), artikel 41 og artikel 54, stk. 1, litra b), og den efterfølgende verifikation i henhold til nævnte forordnings artikel 22, 23 og 26.

2. For at kunne foretage den verifikation, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a), litra d) og litra m), nr. i), og i artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1240, anvender ETIAS' centrale system som defineret i nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, nr. 25), ESP til at sammenligne de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 11, stk. 5, med oplysningerne i SIS, i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 11, stk. 8.

3. For at kunne foretage den verifikation, der er omhandlet i artikel 24, stk. 6, litra c), nr. ii), og artikel 54, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1240, anvender ETIAS' centrale system ESP til regelmæssigt i SIS at verificere, om en indberetning om officielle blankodokumenter eller identitetsdokumenter, der er indlæst i SIS, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 38, stk. 2, litra k) og l), som gav anledning til afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse, er blevet slettet.

4. Hvor der indlæses en ny indberetning i SIS om et rejsedokument, der er blevet meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort, overfører det centrale SIS i overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240 oplysningerne om denne indberetning ved brug af automatiseret behandling og ESP til ETIAS' centrale system med henblik på, at dette system kan verificere, om denne nye indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse.«

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2019/818

I artikel 68 i forordning (EU) 2019/818 indsættes følgende stykke:

»1b. Uden at det berører denne artikels stk. 1, idriftsættes ESP udelukkende med henblik på den automatiske verifikation i medfør af artikel 20, artikel 23, artikel 24, stk. 6, litra c), nr. ii), artikel 41 og artikel 54, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1240, når betingelserne i nævnte forordnings artikel 88 er opfyldt.«

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 7. juli 2021.

På Europa-Parlamentets vegne
D. M. SASSOLI
Formand

På Rådets vegne
A. LOGAR
Formand
